

Димитър Бояджиев

Утеха

Смарагди се топят във твоите очи!
Зелената и искрометна влага
на твой взор, вълнуващ като сага,
в дълбоко-нежна искреност те обличи.

Устата ти, макар и трепетна, мълчи,
но ласки съкровени предполага.
Бленувам те, неизразимо драга,
на близката интимност в топлите лъчи.

Аз знам, че в пламнали вълни ще гина,
душата ти ще диря плачущ, може би,
в боязън и копнение безгласно...

И в теб ще найда вечната чужбина,
но гневен укор няма да те оскърби
в утѣхата на ложе сладострастно!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6314>]